

mer til at virke for. Jeg skal anbefale ærede Medlemmer at stemme saavel for Lovforslaget som for de af Ministeren stillede og af det nævnte Flertal tiltraadte Ændringsforslag.

Christian Rasmussen: Jeg kunde have Lyst til at komme stærkt ind paa hele det om Lønnings- og Pensionsforholdene ved den kgl. grønlandske Handel forelagte Lovforslag, ikke fordi vi fra vort Partis Side mene, at de Lønninger, der ere foreslaaede, ere for store, men af helt andre Aarsager. Men paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg ikke falde for Fristelsen. Jeg kan henholde mig til, hvad vi have udtalt i den lille Mindretalsbetænkning, vi have fremsat, nemlig at vi ikke finde, at de Udvalget tilstillede Oplysninger have været tilstrækkelige til, at man paa dette Grundlag har kunnet danne sig en virkelig Mening om, hvorvidt Lønningerne i det store og hele ville være passende, og heller ikke om, hvorvidt Antallet af Funktionærer vil være passende, eller om ikke dette Antal kunde indskrænkes noget. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette, men blot udtale, at under de foreliggende Forhold kunne vi fra vor Side ikke give Lovforslaget vor Stemme. Hindre dets Gang gennem Rigsdagen ville vi af Hensyn til de paagældende Funktionærer heller ikke. Vi ville derfor ved den endelige Afgørelse afholde os fra at stemme.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg beklager, at der er et ret stort Mindretal af Socialdemokrater og Radikale, der ikke har ment at kunne medvirke til Lovforslagets videre Fremme. Det forundrer mig ogsaa i nogen Grad, da der ikke mindst fra de to Partiis Side i de senere Aar ved mange Lejligheder her har været kaldt paa et Lønningslovforslag. Jeg maa ogsaa beklage, at de Oplysninger, jeg har tilstillet Udvalget, efter dette Mindretals Mening ikke have været tilstrækkelig fyldestgørende. Jeg har dog først ved Betænkningens Afgivelse faaet at vide, at man ikke ansaa dem for fyldestgørende. Om Antallet af Funktionærer indeholder Forslaget ingen Bestemmelse, hverken om faa

eller mange. Det har ikke kunnet lade sig gøre. Jeg tror, jeg allerede ved Lovforslagets Forelæggelse eller ved første Behandling gjorde opmærksom paa, at der var den Ejendommelighed ved dette, sammenlignet med andre Lønningslovforslag, at man her ikke i Lovforslaget og dets Bemærkninger sagde noget om, hvor mange der i det højeste maa være, og hvor mange der er for Tiden. Dette har den Følge, at Rigsdagen ved Bevillinger paa de aarlige Finanslove altid har Haand i Hanke med, at der ikke kommer flere end strengt taget nødvendigt. I saa Henseende kunde jeg fristes til at sige, at det er en Fordel, at der ikke er angivet noget Antal. For der kan ikke komme en eneste ny, være sig Overbetjent, Underbetjent eller Volontør, uden at Lønningen bliver bevilget paa de aarlige Finanslove. Det glæder mig imidlertid, at Mindretallet trods sin Betænkkelighed dog ikke vil lægge nogen Hindring i Vejen for Lovforslagets videre Fremme. Det vil ikke have nogen Del af Æren for, at disse Funktionærer faa den forøgede Lønning og den Pensionsret, de i saa mange Aar have bedt om at faa. Jeg tror, de skulde have taget deres Part af Æren; men naar de ville lade os andre være ene om den, er der ikke for mig nogen større Grund til at modsætte mig det. Jeg takker Udvalgets Flertal, fordi det ikke alene har sluttet sig til Lovforslaget, men ogsaa til de af mig stillede Ændringsforslag. Skønt jeg ikke kan anbefale Mindretallet at stemme for Lovforslaget, haaber jeg dog paa, da det ikke vil søge at hindre Lovforslagets Vedtagelse, at det alligevel maa faa en let Gang igennem Tinget i de faa Timer, der ere tilbage af Samlingen.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af et *Flertal* (Carl Hansen, Martin Hansen, Kierkegaard, Markvorsen, Mølgaard-Nielsen, Nørgaard, H. L. Møller, Ovesen og Svendsen), blev, efter at der ved sædvanlig Afstemning kun var afgivet 45 Stemmer for Ændringsforslaget og ingen imod det, ved et paa Grund